

tidige Organisation; thi man maatte da give en heel ny Plan for Væbningen, beregnet paa det Mandskab, man senere fik, og som vilde indskrænkes ligesaa meget som efter det Forslag, det ærede Udvalg ikke har troet at kunne gaae ind paa. Jeg troer, at, naar man nu skriver til en Omorganisation af Væbningen, maa man strax gjøre sig det klart, hvilke Følger de Regler, der fastsættes for Tjenesten, ville medføre, og derefter maa man omorganisere Borgervæbningen, og, kan man ikke i Tidens Længde skaffe den et saadant Mandskab, som er nødvendigt til at organisere den paa en hensigtsmæssig Maade, maa man organisere den efter den uhensigtsmæssige Plan, efter det ringere Mandskab, man faaer efter disse Regler; men nu at organisere Væbningen efter en større Maalestof, fordi man i adskillige Aar kan faae et større Mandskab til Disposition, kan jeg ikke ansee hensigtsmæssigt. Jeg maa iøvrigt tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er Communalbestyrelsen in pleno, som har anbefalet dette Forslag om Nedsættelse af Aldersgrændsen til 16 Aar. Det er rigtig nok baade af den Comitee, som blev nedsat af Communalbestyrelsen, og ogsaa af Borgerrepræsentanterne, anbefalet, men Majoriteten i Magistraten har været af den modsatte Mening; den har troet, at det vilde være ønskeligt for Borgervæbningen selv, at der vedblev at tjene deri Mand af en modnere Alder, som ofte kunde være i en mere anseet Stilling; den har troet, at det i den Retning kunde være til Væbningens Læve, og den har desforuden ogsaa fuldkommen vurderet den Anskuelse, der senere har gjort sig aldeles overveiende gjældende hos Ministeriet, at man ikke nu med Sikkerhed kunde forudsæe, om man vilde faae tilstrækkeligt Mandskab, naar man foretog en saa stor Reduction i Aldersgrændsen. Iøvrigt skal jeg endnu tillade mig at bemærke, at, naar det af den ærede Ordfører og, saavidt jeg erindrer, ogsaa af den høitagtede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted), er blevet gjort gjældende, at det med Hensyn til det hidtil ikke

værnepligtige Mandskab, som var i Forstærkningen, skulde forblive ved de hidtil gjældende Regler, naar Aldersgrændsen fastsættes til det 45de Aar, forholder dette sig ikke ganske saa; thi ved Reglementet for Kjøbenhavns Borgervæbning af 1ste Juni 1808 blev Tjenestetiden ved de borgerlige Corpser bestemt ikke efter en Aldersgrændse, men en vis Tjenestetid, nemlig 25 Aar. Det vil altsaa kunne indtræffe for adskillige Medlemmer af Væbningen, at deres Tjeneste ophører før det 45de Aar, nemlig for alle dem, der ere indtraadte i Tjeneste før det 20de Aar, og det kan ogsaa skee og vil i Almindelighed skee, at Tjenesten ophører efter det 45de Aar, og navnlig ved det 50de Aars Grændse. Men saa Meget er dog klart, at Aldersbestemmelsen af det 45de Aar vil være en Formindskelse i den Byrde, der hidtil har paahvilet Kjøbenhavns Indvaanere; de have, som sagt, været pligtige at tjene i 25 Aar, og, naar nu denne Forpligtelse begynder at af tjenes med det 23de Aar, som i Fremtiden i Reglen vil være Tilfældet, vil den først ophøre med det 48de Aar. Det er altsaa i Reglen 3 Aar mindre, end der efter de hidtil bestaaende Forhold vil paahvile Kjøbenhavns Beboere. Sammenligningen med Indvaanere i andre Dele af Landet finder jeg heller ikke at være paa sit Sted; thi, ligesom jeg oftere og gjentagende har berørt, at jeg ikke kan ansee Tjenesten i Borgervæbningen for et Equivalent for Tjenesten i Forstærkningen, saaledes er det dog vist, at Borgervæbningen her i Staden er i mange Retninger en communal Byrde, en Byrde, som skal opveies ved de Fordele, som ydes Stadens Beboere ved Borgervæbningen, og, naagt man har troet derfor tillige at burde give dem, som tjene i Borgervæbningen, en Lettelse derved, at de ikke kunne indkaldes til Forstærkningen, ikke kunne ansættes som Trainkudstke o. s. v., saa seer jeg dog slet ikke nogen tilstrækkelig Grund for at lade disse 2 Tjenester altid staae som Equivalent mod hinanden, hvilket ogsaa strider ligefrem imod den Anskuelse, som er udtalt i Værnepligtsloven.